

DISTANSPADDLINGEN 2007

Augusti 2006

Ännu en distanspaddling avklarad. Mycket slit, men en härlig utmaning. Som vanligt lovade vi båda två att detta var den sista distansen. Inga fler oändliga fjärdar att avverka, ingen mer motvind att kämpa mot, inget regn att uthärda, ingen muskelvärk eller trötthet att övervinna. Alla skönhetsupplevelser och fint kamratliv till trots – nu var det färdigpaddlat. I framtiden gällde endast trivselpaddling i egen takt.

Men – vore det inte häftigt att göra ytterligare en distans? En jubileumpaddling 2007, 45 år efter muck och det år vi båda fyller 65 år, och tangera Björn Westins fina prestation !

Sagt och gjort. Nytändning och full fart på vårträningen med siktet inställt på den aviserade paddlingen i mitten av juli 2007. Sent omsider ändrades dock tidpunkten – till helgen veckan efter midsommar, då vi hade andra aktiviteter inbokade för oss.. Fast beslutna att ändå göra distansen en sista gång, beslöt vi oss för att paddla enskilt, men under samma premisser som det övriga gänget.

Det började egentligen - i mitten av juni 1962 när 200-båtarna med hela kompaniet styrde mot Öregrund och starten blev vid 12-tiden – och kanoterna styrde mot Korsö. Efter 12 timmars paddling kom ett väldigt oväder från söder – det regnade 60 mm på ½-timme i Nynäshamn och det blåste 18 m/s stadig vind vid Räfsnäs nästa morgon.

När vi paddlade över Furusundsleden var vinden ca 25 m/s i byarna och 200-båtarna måste ersätta 300-båtarna som ej klarade sjön. Jag såg för första gången botten på - framförvarande kanot underifrån - när den var på vågtopparna och Frank Bellfrage och jag befann oss i vågdalen.

1962 – då var det kalla kriget mycket kallt, Kubakrisen stod för dörren och ”vi hölls i beredskap” i samband med muck. Då hade vi en Flotta, Kustartilleri, en Armé med Infanteri, Artilleri, Pansar, Ingenjörer, Träng, Luftvärn, Kavalleri, Signal, Tyg, Intendentur och ett av världens starkaste Flygvapen och mönstrade över 800.000 man. Vad återstår idag ?

Alltför många har blivit överraskade – när det som inte kan hända – har hänt, visar historien.

Start från Kummelnäsviken 06.03 på Värmdö med kurs mot Rindö och gamla KA 1, med minörhamnen som första stopp. Gamla minne dyker upp – och nya funderingar kommer.

Tankarna går vidare och paddeltagen blir fler och fler. Färden går över Trälhavet, Lindalsundet, Saxaren och Vindö Strömmar och ner mot Bullandö för matstopp.

Via Strömma kanal och Skenoraströmmen blev nästa stopp vid Rehnvall's Place på Dalarö. KJ-kompisen, som var med på första paddlingen 1962 var dock ej hemma men väl hans hustru och barn med barnbarn. Torra kläder behövdes sedan motvinden, som började vid Bullandö, blåste och var stark över Nämndöfjärden.

Ny kurs lades mot sydväst och Gålölandet. Halvtidsvila och iväg tidigt nästa morgon ner mot Vitsgarn, Nynäshamn och Dragets kanal, därefter nytt matstopp och vidare runt Torö sydspets i hårt väder och stora vågor. Sidsjö – det blåste sydligt ”och ingen hör om man ropar” ! Största skärpning i kajaken och allt gick bra till Godahoppssudden på Askö sydostspets. Nästan hemma – bara ca 5 mil kvar. Vi rundade Askö från norr – ner syd mot Hållsviken.

Motvinden hade börjat kl 9 på morgonen och fortsatte även på Yttre Hållsfjärden – rent mot – och det var bara att kämpa på. Inga andra möjligheter stod till buds. In mot Sävsundet och Västra Stendörren, den Östra hade vi passerat på 1 km håll där Nämöfjärden, Ingaröfjärden och Jungfrufjärdarna möts.

Sidvind och mojnande vind från ca 23.00 och tänka sig – Janne sade – ”nu fattas bara nordlig vind på din fjärd” – och den kom, en kvart i ett på natten fick vi en svag bris från norr, de sista kilometerna – men vi lade på en rökare och 01.03 var vi framme vid Enholmen, precis 43 timmar och 101 distansminuter efter starten.

Så var detta äventyr – och distanspaddlingarna över och kommer att gå till minnenas arkiv som en fin period i livet med mycket paddling, mycket gott kamratskap och många paddeltag gjorda i olika skärgårdar.

Tack alla gamla och nya kompisar för den här tiden, som för Peters del varade i 18 år – efter ett längre övningsuppehåll på 28 år efter lumpen, och för Jannes del – varade i 10 år !

Hoppas att dessa paddlingar kommer att fortsätta och att andan kommer att vårdas – som den bör och förtjänar !

På ”vår tid” var mörkret vår vän.

I dag syns man som en röd prick på en display – med kurs och fart samt beräknad ankomsttid. Vad skall man göra när batterierna är slut, båtarna sänkta och Fi står på nästa ö – på väg mot dig?

Paddla kanske !!!

Jan Länninge KJ -62 och Peter Ågren KJ -62

Faktaruta;

En KJ-distans skall vara minst 100 nautiska mil, = 18,52 mil, paddlade inom 48 timmar.

Den är uppdelad så att man paddlar 55 min och vilar i kanoten 5 min för varje timme.

Tre paddelpass utan att man lämnar sittande ställning och efter dessa tre timmar tas en 15 min rast på land. (5 min att ta sig upp på land, 5 min för mat och annat samt 5 min tillbaka i kanoten med start efter de 15 min.) Efter ytterligare ett tre-timmarspass tas matrast om en timme på land, - man äter middag var 6:e timma och paddlar till halvtidsvila, ca 10 mil paddlade, som brukar inträffa omkring 16-20 timmar efter start. Rast och vila på land blir 4 timmar och så bär det iväg enligt samma mönster tills målet är nått Det brukar bli omkring 30-35 paddelpass och tiden kan variera från omkring 32 timmar till 48 timmar eller mer, vid dåligt väder.

Tider över 48 timmar innebär att distanspaddlingen inte blir godkänd.

Kanoterna har varit Faltkajaker av märket Klepper och under ett antal år (8) med KJV användes även kanoter av märket POUCH.

När plastkanoter introducerades, förlängdes paddelsträckan till 120 distansminuter, då plastkanoterna är smalare och erbjuder mindre motstånd i vattnet vid paddlingen.

Medelhastighet omkring 5.5 km = ca 3 knop per timma, inklusive raster.

Paddelhastighet från 750 meter upp till 7500 meter per 55 minuters paddelpass.

Antalet paddeltag på en distanspaddling är ca 100.000 st.